ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . ΔΡ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . »
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 565 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25-93 | ΠΑΤΡΑΙ Πέμπτη 30 Μαΐου 1946

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΣΜΑΤΣ

"Η ΚΑΤΑΝΟΗΣΙΣ ΜΑΣ ΜΕ ΤΑ ΣΟΒΙΕΤ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΣΤΑΤΗ - ΤΑ ΑΔΙΑΣΠΑΣΤΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΥΣΙΝ - ...ΕΖΗΣΑ ΤΡΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ ΔΕΝ ΑΠΕΛΠΙΖΟΜΑΙ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ στρατάρχης Σμάτς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δείπνου παρατεθέντος πρὸς τιμὴν τοῦ νέου πρεσβευτοῦ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἐν Λονδίνῳ ἐξεφώνησε λόγον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς καλυτέρας κατανοήσεως μεταξὺ τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΣΜΑΤΣ

«Νομίζω, εἶπεν, ὅτι ἡ μεγαλυτέρα ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν σήμερον εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀνθρωπότητος, εἶναι ὅπως αἱ δύο μεγάλαι ὁμάδες, βρετανική καὶ ἀμερικανική, ἐννοήσουν καλύτερον ἀλλήλας. Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ πραγματοποιηθῇ τοῦτο.

»Ἡ κατανόησίς μας μὲ τὰ Σοβιέτ, προσέθεσεν ὁ στρατάρχης Σμάτς, θὰ εἶνε, ὡς προβλέπω, δυσχερεστάτη. Εἶναι ὅμως ἀνάγκη ὅπως τὸ σοβιετικὸν συγκρότημα μᾶς ἐνοήσῃ.

»Ὁ κόσμος, ἐσυνέχισεν ὁ Νοτιοαφρικανὸς στρατάρχης, τείνει νὰ λάβῃ μορφὴν ἀδιασπάστων συγκροτημάτων εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν. Τὸ βρετανικὸν συγκρότημα δὲν εἶναι τόσον ἰσχυρόν, ἀλλ' ἔχει τεραστίους πόρους. Τὸ συγκρότημά μας πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὸν συνδετικὸν κρίκον μεταξὺ τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ δυτικοῦ συγκροτήματος. Ἔζησα κατέληξεν ὁ στρατάρχης Σμάτς, τρεῖς πολέμους καὶ δὲν ἀπηλπίσθην. Δὲν ἀπελπίζομαι οὔτε καὶ τώρα».

ΠΡΟΣ ΔΙΑΙΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΙΣ ΔΥΟ ΖΩΝΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ "Η ΔΥΟ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Οἱ ἐνταῦθα διπλωματικοὶ παρατηροῦνται καὶ ἐκ τῶν σελευταίων δηλώσεων τοῦ κ. Μολότωφ, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν ἐπιβεβαιοῦν τὴν χθὲς μεταδοθεῖσαν ὑπὸ Ἀμερικανῶν ἀνταποκριτῶν ἐντύπωσιν ἐκ Μόσχας, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία προβαίνει εἰς ἀραστηρίας ἐνεργείας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν συμμαχιῶν της εἰς τὴν Ἀνατολικὴν καὶ τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην.

Αἱ ἐνέργειαι αὗται κρίνονται αἰῶς πολὺ σοβαρώτεραι τῶν «διπλωματικῶν πυροτεχνημάτων» τὰ ὁποῖα ἐξεπέλυθησαν μὲ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Μολότωφ, τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Μπέρνς καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ κ. Μπεβίν. Ἡ κρατοῦσα ἐντύπωσις εἶνε ὅτι ἀγόμεθα σταθερῶς εἰς τὴν διαίρεσιν τῆς Εὐρώπης εἰς δύο ζώνας ἐπιρροῆς ἢ συνασπισμούς.

Ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ Στεττίνου ἐπὶ τῆς Βαλτικῆς καὶ φθάνει μέχρι τῆς Τεργέστης. Μόνη ἡ Ἑλλὰς παραμένει ὡς ἐν δυναμικὸν ἔρεισμα ἀνατολικῶς τῆς γραμμῆς αὐτῆς. Ἡ Γερμανία ἀκολουθεῖ νὰ παραμένῃ εἰσέτι μία οὐδετέρα ζώνη, ἀλλ' ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι ὁ σημερινὸς ἀσθενικὸς σύνθεσμος μεταξὺ τῶν δύο ζωνῶν ταχέως θὰ ἐκλείψῃ καὶ θὰ διαιρεθῇ καὶ αὐτὴ εἰς δύο σφαίρας ἐπιρροῆς, δυτικὴν καὶ σοβιετικήν, μὲ γραμμὴν διαχωρίσεως τὸν Ἔλβαν. Τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἠθέλησαν νὰ τὴν ἀπορτρέψουν αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις, βιβιαιτέρως δὲ ἡ Ἀγγλία, ἡ ὁποία ἐπεδίωξε νὰ γίνῃ ἡ διαίρεσις αὐτὴ φιλικῶς δεκτή ἵνα ἀποτραπῇ ὁ χωρισμὸς τοῦ κόσμου εἰς δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα.

Οἱ εἰς τὴν Μόσχαν Ἀμερικανοὶ ἀνταποκριταὶ εἰς μακρὰς τηλεγραφικὰς των ἀναφορὰς μεταδίδουν ὅτι ὁ στρατάρχης Τίτο θὰ τύχῃ κατὰ πολὺ μεγαλειτέρας ὑποστηρίξεως ἐκείνης, ἡ ὁποία παρεσχέθη πρὸς τὴν Πολωνίαν. Ἡ ἐνίσχυσις αὐτὴ θὰ ἔχῃ δύο σκοπούς: Πρῶτον. Νὰ σταθεροποιήσῃ τὴν ἐσωτερικήν του θέσιν, καὶ δεύτερον: Νὰ ἐνισχύσῃ τὰς ἐνόπλους του δυνάμεις. Ἡ συμμαχία Πολωνίας—Γιουγκοσλαυΐας ἀποτελεῖ τὴν κλεῖδα τοῦ τοῦ ἀμυντικοῦ συγκροτήματος τῶν Σοβιέτ. Δεύτερον ἀμυντικὸν συγκρότημα καταρτίζεται μὲ τὴν συμμαχικὴν ἕνωσιν Τσεχοσλοβακίας, Οὐγγαρίας, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΟΛΟΤΟΦΦ ΟΥΔΕΝ ΝΕΟΝ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΔΙ' ΑΠΟΣΑΦΗΝΙΣΙΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ Ρώϋτερ, ἀναφερόμενος εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ Μολότωφ, παρατηρεῖ ὅτι ἐν ἐλλείψει ἐπισήμων ἀναλύσεων ἐν Λονδίνῳ, τὸ περιεχόμενον τῶν ἐκτεθεισῶν ἀπόψεων τῆς Ρωσσικῆς πολιτικῆς δὲν προσέφερε τίποτε πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἀδιεξόδου, τὸ ὁποῖον ὑφίσταται τελευταίως εἰς τὰς σχέσεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἢ ὁπωσδήποτε ἐλπιδοῦν τὴν προοπτικὴν διὰ τὴν ἐπιφερόμενην διάσκεψιν τῶν Παρισίων. Ἡ ἔκθεσις τοῦ Μολότωφ φαίνεται μᾶλλον ὡς τονίζουσα τὰς διαφορὰς αἱ ὁποῖαι προέκυψαν εἰς τὸ Παρίσι ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐλπίδος ἢ προοπτικῆς διὰ τὴν λύσιν του. Ἐπιβεβαιοῦται ἡ ἐπιμονὴ τῆς ἀπαρνήσεως τῆς Ἀγγλο—Ἀμερικανικοῦ μπλόκ, στρεφομένου κατὰ τῆς Ρωσσίας καὶ ἐκ φράσεις τὸ παράπονον ὅτι γίνεται προσπάθεια πρὸς ἐκφοβισμὸν τῆς Ρωσσίας. Πρέπει ἐδῶ νὰ ὑπενθυμίσωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ κ. Μπέρνς κατὰ τὴν 20ην Μαΐου. Δὲν πρέπει νὰ προσπαθήσωμεν ὅπως ἐπιβάλωμεν τὰς ἐπιθυμίας μας ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ πρέπει νὰ καταστήσωμεν σαφὲς ὅτι οἱ ἄλλοι δὲν θὰ ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δύνανται νὰ ἐπιβάλουν τὴν θέλησίν των ἐφ' ἡμᾶς».

Ὁ κ. Μπέρνς διὰ τῶν δηλώσεών του αὐτῶν, εἶχεν ἀντιμετωπίσει προκαταβολικῶς τὸν Μολότωφ. Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν Ρωσσικὴν ἀσφάλειαν, ὁ ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἶχεδώσει τὴν ἀπάντησιν, τονίσας: Ἡ ἀσφάλεια ἐνδιαφέρει κάθε ἔθνος. Ἀλλὰ ἡ προσπάθεια ἑνὸς ἔθνους ὅπως αὐξήσῃ τὰς δυνατότητας ἀσφαλείας του, δύναται νὰ ἀπειλήσῃ τὴν ἀσφάλειαν ἄλλων ἐθνῶν. Ἡ προσπάθεια τῆς ἀσφαλείας, δυνατὸν νὰ ὁδηγήσῃ εἰς μικροτέραν παρὰ εἰς μεγαλειτέραν ἀσφάλειαν ἐν τῷ κόσμῳ».

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ "ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΗΡΥΚΟΣ,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ «Ἡμερήσιος Κῆρυξ» λέγει εἰς κύριον ἄρθρον, ὅτι ἐλίγα ἔτη ἀπὸ σήμερον θὰ ἤρχοντο τὰ πέρατα τῆς δυσπιστίας μεταξὺ Μεγάλης Βρετανίας, Ρωσσίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν ἡ ἐκρήξεως», ἤτις ἐκοντῆς θὰ μετέβαλλε τὴν γῆν εἰς ἔρημον.

«Ἂς ἀναζητήσωμεν θετικὸν καὶ ἀποδοτικὸν ἔδαφος διὰ συνεργασίαν, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξασφαλίσῃ ἐν ἢ τάσις πρὸς πόλεμον ἀναστολὴ ἢ τὸν ὀφθαλμὸν μας ὑπάρχει κοινὴ ἐνέργεια, εἰς τὸ ὁποῖον αἱ τρεῖς Δυνάμεις δύνανται νὰ συνεργασθοῦν —καὶ πρέπει νὰ συνεργασθοῦν— ἐν ὁ κόσμος πρόκειται νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν ἀθλιότητα. Ἐνῷ συζητοῦμεν ἐπὶ πολιτικῶν ζητημάτων μεγάλαι περιοχαὶ τῆς ὑδρογείου ἀντιμετωπίζουν τὴν πείναν καὶ τὴν καταστροφήν. Ἐνῷ ἐρίζομεν διὰ στρατιωτικὴν ἀσφάλειαν, οὐδεμία θετικὴ ἐνέργεια ἐγένετο διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ οἰκονομικὴ ἀσφάλεια ἤτις, ἐπιτυγχανομένη, θὰ καθίστα περιττὰς ὅλας τὰς συζητήσεις περὶ βάσεων καὶ σφαιρῶν ἐπιρροῆς, αἱ ὁποῖαι διεξάγονται σήμερον».

Ἡ ἐφημερὶς συνεχίζουσα λέγει ὅτι οἱ Σύμμαχοι διεξήγαγον τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Χίτλερ διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν μεταξὺ ἄλλων τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ φόβου καὶ τῶν στερήσεων. Μέχρι τοῦδε οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο ἐπέτυχον. Ἡ ἔνδεια εἶνε εὐρέως διαδεδομένη καὶ ὁ φόβος κατέχει ὅλον τὸν κόσμον.

«Κατὰ τὴν γνώμην μας, αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις, ἀποκλείουσαι τὴν ἀντιζηλίαν καὶ τὰς δυσπιστίας καὶ ἀποσοβοῦσαι οὕτω τὸν τρίτον πόλεμον, θὰ πρέπει νὰ ἐπιζητήσουν ἀνακωχὴν τῶν πολιτικῶν των διενέξεων καὶ νὰ συγκεντρώσουν τὰς προσπαθείας των εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ τῆς κανονικῆς διανομῆς ἀνὰ τὸν κόσμον τῶν ἀπεριορίστων πόρων των».

Ο ΑΓΓΛΟΦΩΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΡΩΣΙΑ

Ο ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ "ΔΥΑΔΙΣΜΟΣ,, ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΔΕΑΝ ΔΥΤΙΚΟΥ ΜΠΛΟΚ

"Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ "Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΜΙΑΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ, ΜΕΤΑ ΤΟ "ΠΑΥΣΑΤΕ ΠΥΡ,, ΘΑ ΚΑΘΟΡΙΣΗ ΕΑΝ Ο ΠΑΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΣ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΗ ΤΟ ΠΡΟΑΝΑΚΡΟΥΡΜΑ ΝΕΑΣ ΣΥΡΡΑΞΕΩΣ,, - Η ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΥΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΚΟΣΜΩΝ - ΠΟΙΑ Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΟΡΟΥ "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,,

Εἰς τὸ διεθνοῦς φήμης ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Ἐπιθεώρησις Παγκοσμίου Τύπου» ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Βέριτας» γνωστότατος διπλωματικὸς σχολιαστής, ἀσχολούμενος μὲ τὸ πρόβλημα τῶν σχέσεων Ἀγγλοσαξώνων καὶ Σοβιετικῆς Ρωσσίας καὶ εἰδικώ ερον ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον, καθ' ὃν αἱ Δυνάμεις αὗται, ἐν τῇ βαθείᾳ ἰδεολογικῇ των ἀντιθέσει, ἀντιμετωπίζουν τὴν κρισιμότητα τῶν σημερινῶν διεθνῶν προβλημάτων, δημοσιεύει ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἄρθρον, τοῦ ὁποίου τὰ κυριώτερα σημεῖα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Προτίθεμαι νὰ ὁμιλήσω εἰλικρινῶς διὰ τὴν Ρωσσίαν. Ὑπάρχουν στιγμαὶ καθ' ἃς συζήτησις ἐπὶ τῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν Μεγάλων δύνατὸν νὰ κάμουν κακὸν ἀλλά, ὅταν οἱ βασικοὶ σκοποὶ καὶ αἱ ἀρχαί, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Μ. Βρετανία καὶ αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἐπολέμησαν εἰς αὐτὸν τὸν παγκόσμιον πόλεμον εἶνε ἐν προφανεῖ κινδύνῳ, τότε εἰλικρινὴς ἐξέτασις τῶν αἰτίων τῶν ἀνησυχιῶν αὐτῶν καθίσταται κοινωνικὸν καθῆκον. Ἡ ἐπιτυχία ἢ ἡ ἀποτυχία τῶν «Τριῶν Μεγάλων» εἰς τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς διαρκοῦς συνεργασίας μετὰ τὸ «παύσατε πῦρ», θὰ καθορίσῃ ἐὰν ὁ παρὼν παγκόσμιος πόλεμος πρόκειται νὰ ἀποτελέσῃ τὸ προανάκρουσμα μιᾶς μελλοντικῆς συγκρούσεως, ἤτις θὰ κατέστρεφε τὸν πολιτισμόν μας ἢ τὴν ἀρχὴν μιᾶς ἐποχῆς σταθερᾶς εἰρήνης καὶ προόδου. Νομίζω ὅτι τοιαύτη συνεργασία εἶνε ἐπιτακτικὴ καὶ κατορθωτή.

Ἐὰν τις εἶνε διατεθειμένος νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸ Πολωνικὸν ἢ τὸ Βαλκανικὸν πρόβλημα εἶνε μόνον τοπικῆς σημασίας, ἀς εὐρύνῃ τὸν κύκλον τῆς σκέψεώς του καὶ ἂς ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν μνήμην του ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἶνε Ἀσιατική, καθὼς καὶ Εὐρωπαϊκὴ χώρα καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον ἐνδιαφερομένη εἰς τὴν Μαντζουρίαν, Κορέαν, καὶ εἰς τὸ ἀδιέξοδον μεταξὺ τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ Κομιντάγ καὶ τῶν Κινέζων Κομμουνιστῶν τῆς Γενάν, ἀπὸ ὅ,τι εἶνε διὰ τὴν Πολωνίαν ἢ τὸ Λεκανοπέδιον τοῦ Δουνάβεως. Τὸ μέλλον τῆς Ἀσίας, τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, καθὼς ἐπίσης καὶ αὐτὸ τοῦτο τῆς Εὐρώπης, θὰ ἐξαρτηθοῦν ἀπὸ τὸν χαρακτῆρα τῶν σχέσεων, τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τοῦ Ἀγγλόφωνος κόσμου. Αἱ δυσκολίαι, αἵτινες τώρα ἐμποδίζουν μίαν ἀποτελεσματικὴν συνεργασίαν μεταξὺ Λονδίνου καὶ Φιλάδελφιας ἀφ' ἑνὸς καὶ Μόσχας ἀφ' ἑτέρου εἶνε ἀποκαλυπτικαί.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐν Γιάλτᾳ Διασκέψεως τὴν 11ην Φεβρουαρίου οἱ Τσώρτσιλ, Ρουζβελτ καὶ Στάλιν ὑπέγραψαν κοινὴν δήλωσιν, ἤτις ἐν ἐπιλόγῳ ἔχει: «Ἡ συνάντησίς μας ἐνταῦθα εἰς τὴν Κριμαίαν, ἐπεβεβαίωσε τὴν κοινὴν ἀπόφασιν νὰ διατηρήσωμεν καὶ ἐν δυναμώσωμεν εἰς τὴν ἐπερχομένην εἰρήνην τὴν ἑνότητα σκοπῶν καὶ δράσεως, ἤτις ἔκαμε τὴν νίκην δυνατὴν καὶ βεβαίαν διὰ τὰ Ἡνωμ. Ἔθνη εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον.» Αὐτὴ ἡ Διάσκεψις ἐφαίνετο νὰ ἐσήμαινε τὴν ἀρχὴν μιᾶς νέας καὶ στενῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν Δυτικῶν δυνάμεων καὶ τῆς Ρωσσίας.

Ὅλο αὐτὸ ἔχει μείνει ἐντός ὀλίγων ἐτῶν, ἐξολοθρευθεῖν καὶ ἐξαφανισθεῖν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, οὐδεὶς ἐκάλεσε τὴν Βουλγαρίαν νὰ λογοδοτήσῃ. Ἡ τοιαύτη ἀσυδοσία διὰ τὰ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ διαπραχθέντα ἀποτέλεσαν εἰς τὰ ἔθνη τῆς βουλγαρικῆς πολιτικῆς πλήρη δικαίωσιν, σκοπῶν καὶ μεθόδων, διὰ καὶ αὐτὴ ἀνέλαβε νέαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπίθεσιν. Παρ' ὅλας αὐτὰς τὰς ἀδικίας, ὁ πέλεκυς τῆς δικαιοσύνης δὲν κατέπεσε μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ οὐ τω ἐξηγεῖται πῶς ὀλίγας ὥρας μετὰ τὴν ἥτταν ἐμφανίζεται ἀγείρουσα ἐθαφικὰς ἀξιώσεις. Διὰ τῆς στάσεώς της αὐτῆς ἡ Βουλγαρία δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ προκαλέσῃ μόνον τὴν ἀγανάκτησιν ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων. Ἡ Βουλγαρικὴ αὐτὴ στάσις ἀποτελεῖ πρόκλησιν ἔναντι ὅλων τῶν Συμμάχων Ἐθνῶν, μεγάλων καὶ μικρῶν, ποὺ μαζὶ ἐπολέμησαν ἐπὶ πέντε ὁλόκληρα ἔτη διὰ τὴν ἀποκατάστασιν μιᾶς δικαίας τάξεως εἰς τὸν κόσμον. Ἡ ἀγανάκτησίς μας δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ εὕρῃ ἀπήχησιν πλησίον τῶν Συμμάχων. Νομίζω διὰ τοῦτο ὅτι εἶνε ἐπίκαιρον νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς αὐτὸν ἡ Βουλὴ τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα:

«Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων παρακαλεῖ τὸν ἀξιότιμον αὐτῆς πρόεδρον νὰ γίνῃ πλησίον τῶν μεγάλων τῆς Ἑλλάδος Συμμάχων διερμηνεὺς τοῦ αἰσθήματος δικαίας καὶ βαθυτάτης ἀγανακτήσεως, τὸ ὁποῖον ἤγειρεν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα ἡ ἰταμότης τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὁποία τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ἥττης τοῦ συγκροτήματος ἐκείνου, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐκθύμως συνειργάσθη εἰς μίαν κοινὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐλευθερίας ἑλλοῦ τῶν λαῶν καὶ εἰδικώτερον τοῦ Ἑλληνικοῦ, δὲν διστάζει νὰ διατυπώσῃ θρασείας ἀξιώσεις ἐθνικαιολογήτου ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος. Παρακαλεῖ ἐπὶ πλέον ἡ Βουλὴ τὸν ἀξιότιμον αὐτῆς πρόεδρον νὰ ἐκφράσῃ τὴν γενικὴν τῆς Συνελεύσεως πεποίθησιν, ὅτι οἱ Μεγάλοι Σύμμαχοι θὰ θεωρήσουν τὴν ἀπρόκλητον αὐτὴν ἐκδήλωσιν τῆς Βουλγαρικῆς

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Η ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΙΤΗΣΙΣ ΒΑΣΕΩΝ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Εἰς τὸ ἔγκριτον ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Τάϊμ ἄντ Τάϊντ» δημοσιεύεται τὸ ἀκόλουθον ἐνδιαφέρον ἄρθρον:

Ἡ Ἀμερικανικὴ αὐτῆσις διὰ τὴν παραχώρησιν εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας μερικῶν Βρετανικῶν νήσων, εὑρισκομένων βορείως καὶ βορειοανατολικῶς τῆς Αὐστραλίας, ἐγείρει ζητήματα πολὺ σοβαρώτερα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἀπὸ ἁπλᾶς ἐδαφικὰς διαπραγματεύσεις. Ἀποτελοῦν ζητήματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Αὐτοκρατορικῶν συμφερόντων καὶ ἀμύνης. Ἀπὸ αὐτοκρατορικῆς ἀπόψεως, ἡ ἀπόσπασις τῶν νήσων τούτων ἀπὸ τὸ στέμμα τῆς Ἀγγλικῆς αὐτοκρατορίας δὲν σημαίνει, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν περιέλθουν ὑπὸ τὴν ἀμερικανικὴν κυριαρχίαν ὅτι θὰ ἐξησθένει τὴν ἀσφάλειαν τῆς Αὐστραλίας, ὅπως ὑπεστηρίχθητε λευταίως ὑπό τινων ἐφημερίδων ἐν Λονδίνῳ.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν ἐν τούτοις νὰ καταδείξωμεν, εἶναι ὅτι ἐὰν αἱ νῆσοι αὗται εὑρεθοῦν εἰς Ἀμερικανικὰς χεῖρας, ἡ ἀμερικανικὴ ἀσφάλεια δὲν θὰ ἐνεδυναμοῦτο κατὰ πολύ. Τὸ πρόβλημα ἐνταῦθα. εἶνε πρόβλημα διατηρήσεως τῶν συγκοινωνιῶν καὶ ἀναμονῆς τοῦ ἐχθροῦ εἰς τι σημεῖον, πρόβλημα καθολικῆς ἀμύνης τῆς Αὐτοκρατορίας, ἀπαιτοῦν ἐνδιαμέσους βάσεις. Ἡ σπουδαιότης τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ διὰ τὴν Βρετανικὴν αὐτοκρατορίαν ἔγκειται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ ἄμυνα βασίζεται εἰς τὴν συμβολὴν τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας. Ὄχι σοβαροὶ στρατηγοὶ θὰ ἠδύναντο νὰ θέσουν τὰς νήσους τοῦ Εἰρηνικοῦ εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον μὲ τὴν ζώνην τοῦ Σουὲζ. Ὑπάρχει καὶ μία τρίτη ἄποψις. Τελικῆ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ μόνον ἀπὸ τὴν Αὐστραλίαν ἢ μόνον ἀπὸ τὸ Λονδῖνον. Ἡ περίπτωσις τῶν νήσων τοῦ Εἰρηνικοῦ μετὰ τὴν ἀπωχώρησιν τῶν στρατευμάτων ἐξ Αἰγύπτου, ἐνισχύει τὴν δικαιολογίαν μιᾶς—μόνης— αὐτοκρατορικῆς ἀμυντικῆς πολιτικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὅλα τὰ τμήματα τῆς Συμπολιτείας λαμβάνουν μέρος καὶ διὰ τὴν ὁποίαν συλλογικῶς εἶνε ὑπεύθυνα. Ἡ Αὐτοκρατορία ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην της ἔννοιαν πρέπει νὰ ἔχῃ μίαν φωνὴν καὶ μίαν πολιτικήν.

Η ΒΟΥΛΗ ΔΙΑ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΑ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΙΩ. ΠΟΛΙΤΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΥΜΦΟΡΗΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 6.30 μ.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς. Ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης καὶ κατατίθενται διάφοροι ἀναφοραὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων τῶν προέδρων τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, διαμαρτυρομένων διὰ τυχὸν μονοπώλησιν τῶν προϊόντων των.

Ὁ βουλευτὴς κ. Σαγιᾶς καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ δημάρχου Πατρῶν, διαμαρτυρομένου διὰ τὴν μελετωμένην μετάθεσιν τῆς ἕδρας τῆς Ταξιαρχίας. Ἐπίσης ὁ κ. Σαγιᾶς καταθέτει τηλεγράφημα τῶν πολιτῶν ἀπὸ κίνησιν Πατρῶν, ζητοῦντων τὴν ἐπιψήφισιν τῆς συνταπτικῆς πράξεως 114. Ὡσαύτως ὁ ἴδιος βουλευτὴς καταθέτει τηλεγράφημα τῶν ζυθοκαταστημάτων Πατρῶν, διαμαρτυρομένων διὰ τὴν διάθεσιν ζύθου μόνον εἰς τὴν περιοχὴν τῆς πρωτευούσης.

Ἀκολούθως λαμβάνει τὸν λόγον πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὁ κ. Ἰω. Πολίτης, ὁ ὁποῖος λέγει τὰ ἑξῆς:

— Κύριοι βουλευταί, κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων μερικοὶ ἐκ τῶν ἐγκρίνων ὡμίλησαν περὶ τῆς προκλητικῆς στάσεως τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ ἐδωλίου τῆς Βασιλίσσης, δὲν ἐδίστασε νὰ ἐξαπολύσῃ θρασυτάτην ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ἐθναφιᾶς μας ἀκαριαιότητος. Ἡ χώρα αὐτὴ εἶνε γνωστὴ ὡς ἡ δορυφόρος ὅλων τῶν κατὰ καιροὺς κατακτητικῶν συγκροτημάτων. Παρ' ὅλα ὅσα διέπραξε τόσον ἀνάνδρως ἐναντίον ἡμῶν ἐνεφανίσθη τὴν ἐπαύριον τῆς καταστροφῆς ποῦ συγκροτήματος ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ἦτο σύραγξ, ὄχι διὰ νὰ προσφέρῃ ἐπανορθώσεις διὰ τὰς καταστροφάς, ποὺ προξένησε καὶ ἐγγυήσεις διὰ τὸ μέλλον, ἀλλὰ διὰ νὰ προβάλῃ ἀξιώσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν στηρίζονται ἐπὶ οὐδενὸς τίτλου παρὰ μόνον εἰς τὴν ἀσυδοσίαν ποὺ ἀπήλαυσε μέχρι τοῦδε ἡ χώρα ἐκείνη. Ἀφ' ἧς, τῇ βοηθείᾳ ἄλλων, ἡ Β